

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/64/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109229192
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2109229192.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: P. O., narodený XX. X. XXXX, bytom I. XX, E., zastúpený: JUDr. Roman Hošovský, advokát, Mikulášska 1/a, Bratislava, proti žalovanej: W. C., rodená Y., narodená XX. X. XXXX, bytom Y. XX, E., zastúpená: JUDr. Tibor Sanák, advokát, Nám. SNP č. 2, Trnava, o zaplatenie 15 294,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. O náhrade trov konania rozhodne súd samostatne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10. 12. 2009 domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 15 294,83 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 1. 1. 2008 do zaplatenia titulom dvoch zmlúv o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a zo dňa 11. 6. 2007. V zmysle doplnenia na pojednávaní žalovaná suma 15 294,83 eur pozostáva zo sumy 218.345,- Sk/7.247,73 eur (žalobca zaokrúhlil na 7247,72 eur?) + 220.486,- Sk/7.318,79 eur + 362,38 eur (úrok 5 % za obdobie trvania pôžičky 218.345,- Sk) + 365,94 eur (úrok 5 % za obdobie trvania pôžičky 220.486,- Sk).

Súd vydal dňa 11. 3. 2010 platobný rozkaz č. k. 10Ro/105/2009-11, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaná podala dňa 19. 4. 2010 vo veci odpor, v ktorom okrem iného uviedla, že návrh žalobcu je bezdôvodný. So žalobcom žiadnu zmluvu o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007, zmluvu o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007 neuzavrela, nepodpísala, podpisy na zmluvách sú sfaľované. Potvrdila, že suma 438 831 Sk /14 566,52 eur/ bola poukázaná na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, medzi žalovanou a žalobcom bolo dohodnuté, že je to dar.

Uznesením č. k. 10Co/265/2010-116 zo dňa 25. 8. 2010 Krajský súd v Trnave rozhodol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa mení tak, že nariaďuje predbežné opatrenie, ktorý až do právoplatného skončenia konania vo veci zakazuje žalovanej, aby akýmkoľvek spôsobom nakladala s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX. pre katastrálne územie E., t. j. s bytom č. X v bytovom dome súp. č. XXXX na ulici Y. č. XX v E. a s podielom 963/1868 na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku parc. č. XXXXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 210 m² a na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie E., t. j. s parcelou č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 493 m², teda aby tieto nehnuteľnosti nepreviedla na iného, nevzdala sa vlastníctva k nim, nesúhlasila s vrátením daru a tieto neprenajala.

Rozsudkom č. k. 8C/64/2010-245 zo dňa 13. 3. 2012 súd rozhodol tak, že I. Súd návrh zamietal, II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 37,53 eur k rukám právneho zástupcu žalovanej JUDr. Tibora Sanáka a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2367,82 eur k rukám právneho zástupcu žalovanej JUDr. Tibora Sanáka a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, IV. Žalobca je povinný zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 431,06 eur na účet tunajšieho súdu a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, V. Žalobca je povinný zaplatiť štátu súdny poplatok za odpor vo výške 889,97 eur na účet tunajšieho súdu a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Uznesením č. k. 10Co/63/2012-275 zo dňa 28. 8. 2013 Krajský súd napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia vyplýva, že v prejednávanej veci ale o takýto (jednoduchý) prípad nešlo, keďže žalovaná popri popieraní existencie žalobcom tvrdeného právneho vzťahu z pôžičky poskytnutie jej žalobcom sporných finančných prostriedkov nepoprela (a v dôsledku príchodu prinajmenšom časti peňazí, tvoriacich tu predmet sporu, na jej bankový účet toto ani dosť dobre poprieť nemohla) a sama prišla s vlastným (inak pre existenciu niekdajšieho spolužitia účastníkov nie celkom nepravdepodobným) tvrdením o tom, že žalobou požadované prostriedky mali byť darom. Za takejto situácie sa však pre potrebu vyporiadania sa aj s otázkou hodnovernosti verzií oboch strán sporu nebolo možné uspokojiť s popieraním žalovanou toho, že písomné zmluvy predložené žalobcom opatřila v mieste vyhradenom dlžníkovi podpismi ona a ani s tým, že rozpačitejší výsledok písomoznaleckého dokazovania preferoval verziu podsúvanú práve ňou (žalovanou), ale tu bol tiež nástup dôkazného bremena žalovanej na preukázanie jej vlastného tvrdenia (že šlo o dar), spojený s rovnakými dôsledkami ako v prípade žalobcu (teda najmä s tým, že pokiaľ sa žalovanej nepodarí okolnosť darovania jej peňazí žalobcom preukázať spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti, i takéto tvrdenie ostane nepreukázaným a bez možnosti ho vziať za tzv. bernú mincu). So zreteľom k preukázanému poskytnutiu finančných prostriedkov by potom aj pre prípad výpadku (nepreukázania) všetkých iných (do úvahy prichádzajúcich) možností tu bola ešte možnosť predstavovaná bezdôvodným obohatením (pri ktorom bola - za použitia šachovej terminológie - na ťahu predovšetkým žalovaná, povinná presvedčiť, že tu bol a stále je právny dôvod, pre ktorý peniaze od žalobcu obdržala a tieto má oprávnenie si ponechať bez potreby ich vrátenia). To obdobne platilo u výhrady žalovanej tým, že o pôžičku tu nemohlo ísť pre nedostatok zdrojov na vrátenie peňazí, keďže v tomto prípade odvolací súd má zo svojej rozhodovacej činnosti poznatky o celom rade osôb požičiavajúcich si aj za cenu, že dlhy nebudú schopní vrátiť (alebo tak budú schopní urobiť len za pomoci nového a nového sa zadlžovania, teda obrazného plátania starých dlhov novými). Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O. s. p. viazaný, v naznačenom smere doplniť dokazovanie i so zodpovedaním si všetkých pre rozhodnutie relevantných otázok (majúc pritom na zreteli, že i vznesenie námietky premičania je výkonom práva, ktorého uplatňovanie podlieha kritériu skúmania jeho súladnosti s dobrými mravmi), výsledky celého konania podľa § 132 O. s. p. náležite zhodnotiť a až potom rozhodnúť opätovne o veci i prinajmenšom o väčšine ďalších otázok riešených výrokom týmto uznesením (odvolacieho súdu) zrušeného rozsudku a podľa § 224 ods. 3 O. s. p. tiež o trovách tohto odvolacieho konania (inak so samozrejmovou povinnosťou urobiť zadosť aj tej povinnosti, pre ktorú tentoraz muselo dôjsť k zrušeniu jeho rozsudku).

Súd vo veci vykonal dokazovanie aj doplnením dokazovania výsluchom účastníkov konania, svedkov N. O., M. C., Z. P., M. P., znalkyne M. Q. G., oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 7.12.2009, znaleckým posudkom č. 43/2011, zmluvou o pôžičke zo dňa 1.6.2007, zmluvou o pôžičke zo dňa 11.6.2007, pracovnou zmluvou žalovanej zo dňa 12.1.2004, dohodou o hmotnej zodpovednosti zo dňa 12.1.2004, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX žalobcu zo dňa 30.6.2007, vkladom v hotovosti v prospech účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, Zmluvou o poskytnutí hypotekárneho úveru zo dňa 22.11.2002 v spojení s obchodnými podmienkami, oznámením VÚB Banky zo dňa 2.4.2014, výpisom z LV č. XXXX na č.l. 327, kúpnu zmluvou zo dňa 18.2.1989, obsahom zápisnice o výsluchu svedka M. C. zo dňa 4.9.2014 pred dožiadaným súdom OS Košice 1 v konaní 14C/60/2010, zápisnicou zo dňa 4.10.2010 v konaní 14C/60/2010, výpisom z LV č. XXXX na č.l. 327, kúpnu zmluvou zo dňa 18.2.1989, výzvou žalobcu zo dňa 10. 11. 2009 s obsahom celého spisového materiálu, keď zistil nasledovný skutkový stav.

Právny zástupca žalobcu uviedol, navrhol žalobe vyhovieť. Žalobca sa domáha zaplataenia žalovanej sumy, titulom dvoch zmlúv o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 so sumou 218.345,- Sk/7.247,72 eur a zo dňa 11.6.2007 na sumu 220.486,- Sk/7.318,79 eur. Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že poskytol predmetné

požičané čiastky žalovanej ako dar. K poskytnutiu finančných prostriedkov došlo sprostredkovane, nie priamo do ruky žalovanej, žalobca vložil svoje finančné prostriedky na účet v peňažnom ústave, kde mala žalovaná záväzok zaplatiť za úver. Požičanie peňazí žalobcom žalovanej potvrdzujú dve písomné zmluvy o pôžičke, znalec nevylúčil, že tieto zmluvy podpísala ona. Ak by súd došiel k záveru, že tieto písomné zmluvy neboli takto uzavreté, vykonaným dokazovaním bolo potvrdené, že boli uzavreté ústne zmluvy s obsahom ako je uvedené v písomných zmluvách. Čo potvrdili svedkyne M. C., J. Y., N. O.. Žalovaná nepreukázala, že išlo o dar. Môže ísť aj o bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinná odporkyňa vrátiť. Ohľadom vznesenej námietky premlčania má za to, že táto je v rozpore s dobrými mravmi a súd nemá k nej prihladať.

Žalobca uviedol, že od roku 2006 so žalovanou obývali spoločnú domácnosť, v auguste 2008 vzájomný vzťah ukončili. Počas spolužitia so žalovanou ho žiadala od apríla 2007, aby jej požičal peniaze, celú čiastku, ktorú dlžila VÚB, a.s. cez sumu 400.000,-Sk. Trvalo to trvalo dva mesiace, kedy ho o to žiadala, nakoniec súhlasil, ale že jej požičia polovicu, vo výške 218.345,-Sk. Dohodli úrok 5 % ročne odkedy previedol peniaze na účet VÚB, a.s. + úroky z omeškania od 1.1.2008. Požičanú sumu 218.345,- Sk mala vrátiť do 31.12.2007. Čiastku zaplatil na účet, číslo vedel z telefonátu žalovanej s pani T. V. Číslo účtu mu oznámila žalovaná, následne ho oznámil mame, ktorá spisovala zmluvu zo dňa 1.6.2007. Volal právnenému zástupcovi, či existujú zmluvy o pôžičke, vzor, ktorý mu poslal, dal mame, ktorá mu napísala zmluvu o pôžičke zo dňa 1.6.2007. Dva alebo tri dni predtým ako previedol peniaze, zavola žalovanej, že má zmluvu a môžu sa stretnúť. Stretli sa v meste, oproti pošte - cukrárni. Pri podpise zmluvy dňa 1. 6. 2007 boli len dvaja, žalovaná mu zmluvu podpísala. Prevod sumy 218.345,- Sk z účtu dňa 4.6.2007 toho dňa, pretože v tom čase mal peniaze na osobnom účte. Dňa 9., 10. 11. 6. mu volala, že nemôže zohnať peniaze, či by som jej za tých istých podmienok nepožičal zvyšok dlžnej sumy 220.486,-Sk, z dôvodu, že prídu o strechu nad hlavou. Najskôr nesúhlasil, ale potom sa dohodli na tých istých podmienkach, bola to pôžička. Myslí, že od momentu ako sa dohodli na pôžičke 220.486,- Sk ubehli asi dva tri dni pred hotovostným vkladom tejto čiastky na účet v pobočke, čo bolo 12.6.2007. Následne volal mame, aby vytlačila zmluvu, nadiktoval jej sumu, ktorú mu predtým povedala žalovaná s tým, že peniaze vyberie z podnikateľského účtu a vloží na účet priamo v banke vo VÚB, a.s. Dňa 12. 6. 2007 mu volala žalovaná, povedal, že sa stretnú v Tatrabanke, že mu podpíše zmluvu, spolu to pôjdu vložiť do VÚB, a.s. Zmluvu podpisoval 11.6. 2007. Po 31.12.2007 žalovanú vyzýval na zaplatenie pôžičiek ústne. Vedel iba to, že žalovaná nesplácala úver, bol prítomný telefonického hovoru s pani V., kedy jej oznámila číslo účtu, druhýkrát bol so žalovanou v Bratislave už potom, keď bola zaplatená aj zvyšná časť úveru, ktorý bol vyrovnaný a išla si tam pre papiere. V tom čase nemal žiadnu vedomosť o tom, akej konkrétnej zmluvy sa týka dlh žalovanej, nevedel ani, kto bol dlžníkom z tejto zmluvy. Vedel iba to, že dlžníčkou je žalovaná. S Z. P. sa v živote nestretol. V auguste alebo v septembri 2008 sa dozvedel, že hypotekárny úver sa týka žalovanej a jej bývalého manžela, keď si prečítal list v VÚB, a.s. Vzájomných rozhovorov ohľadom predmetných finančných čiastok nebol nikto prítomný, vždy boli len oni dvaja. Bol iba prítomný tomu, keď sa žalovaná pochválila svojej rodine, konkrétne M. C., že jej požičal peniaze, že jej pomohol. Po splatnosti pôžičiek so žalovanou chodievali na dovolenky, ktoré platil, kupoval jej hnuťelné veci, ktoré potrebovala, stavebný materiál do domu otca žalovanej, ale ešte nevedel, že ho oklamala. Nikdy žalovanej nedaroval žiadne finančné prostriedky v ponímaní peňazí. Žalovaná mu vysvetlila, akým spôsobom splatí pôžičky, bola zamestnaná nevie s akým príjmom, nemohla to zaplatiť z platu.

Právny zástupca žalovanej uviedol, že návrh navrhuje zamietnuť. Žalobca prišiel s tým, že uhradí dlh na hypotekárnom úvere, ktorý bol vedený na meno Z. P., žalovaná to nenamietala, ale v žiadnom prípade to nesúviselo s poskytnutím týchto finančných prostriedkov ako pôžičky, na základe ktorých by sa žalovaná zaviazala, že následne ona bude platiť požičanú čiastku. Tým, že žalobca zaplatil dlžnú sumu na hypotekárnom úvere pomáhal Z. P. nepriamo pomáhal aj žalovanej. Účastníci ukončili spolužitie v spoločnej domácnosti v máji 2007, predmetné pôžičky sú uzavreté začiatkom júna 2007. Žalovaná v tej dobe v júni 2007 nedisponovala finančnou čiastkou na úhradu hypotekárneho úveru v celej výške a ani nemala perspektívu, že do konca decembra 2007 by finančné prostriedky získala. Žalovaná zmluvy z 1.6.2007 a z 11.6.2007 nepodpísala. Poskytnutie finančných súm od žalobcu vnímala ako nejaký dar. Žalovaná vznáša námietku premlčania na uplatnený nárok v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Znalkyňa sa vyjadrila tak, že podpis žalovanej bol s najväčšou pravdepodobnosťou sfaľovaný. Žalobca poukázal prostriedky na hypotekárny úver pána Reháka a žalovanej a teda pokiaľ nie je žalovaný aj pán P., ide o nedostatok žaloby na strane pasívne legitimovaných.

Žalovaná uviedla, že nikdy so žalobcom neuzatvorila zmluvu o pôžičke ani ústnu ani písomnú pokiaľ ide o sumu 218.345,- Sk a sumu 220.486,- Sk. Prvýkrát sa dozvedela o pôžičke, keď jej prišiel návrh zo sudu na vrátenie pôžičky. Neexistuje žiadna písomná výzva na vrátenie spomínaných súm. Jediná výzva, ktorá jej prišla bola zo dňa 8.12.2009, týkala sa pôžičky z marca 2008 vo výške 2.867,35 eur. So žalobcom mali vzťah od septembra 2004 do augusta 2008. U žalobcu pracovala do novembra 2007. Dával jej dary, platil dovolenky, kúpil bazén. Dokonca už v roku 2008, kedy mali byť pôžičky splatené boli na dovolenke na Kréte, predtým na Malorke. V decembri 2007 jej kúpil briliantový prsteň, následne ju obvinil z krádeže, v marci 2008 žalobca kúpil detskú izbu jej dcére v hodnote necelých 87.000,-Sk, v auguste 2008 boli spoločne na svadbe. Spolu s bývalým manželom uzatvorila zmluvu o hypotekárnom úvere s VÚB, a.s. za účelom kúpy nehnuteľnosti. Za peniaze z hypotekárneho úveru kúpili byt od svokry M. P. a jej manžela Z. P., byt na ulici A. C. XX, E. za cenu 500.000,- Sk. Banka poslala peniaze na účet M. P.. Po troch mesiacoch, keď sa nedarilo kúpiť inú nehnuteľnosť, M. P. jej odovzdala sumu 500.000,- Sk, za ktorú sa pristavila pristavba k rodinnému domu jej otca na Y.. Jej manželstvo bolo rozvedené v roku 2005. Prístavbu na Y. a kúpu auta bývalého manžela financovala svokra. Po rozvode manželstva nemali súdom vyporiadanú BSM, všetko zostalo na Y. a bývalý manžel si ponechal auto. Ohľadom zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru sa s bývalým manželom dohodli, že každý bude splácať svoju polovicu splátky na účet každý 1.250,-Sk mesačne. Po rozvode manželstva vrátili byt formou kúpno-predajnej zmluvy. Nevie presne za akú kúpnu cenu. Nemá vedomosť o tom, že na úver v zmysle zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru zo dňa 29.11.2002 bol poskytnutý štátny príspevok. Úver platila tak, ako sa dohodli až doby, keď sa dozvedela, že úver sa riadne nespĺaca od svokry. Volala do Bratislavy s pani V., ktorá jej povedala, aby sa vymazalo záložné právo, je treba to splatiť. So žalobcom sa viackrát rozprávala, povedal, že má peniaze na vyplatenie tohto úveru, vedel kto je dlžníkom z úveru. Povedal jej, že poskytne peniaze na zaplatenie úveru, bude to dar žalovanej. Po telefonickom rozhovore s pani V., oznámila žalobcovi číslo účtu, výšku sumy a vtedy prvýkrát povedal, že to za ňu zaplatí, aby som mala pokoj na dvakrát bez akejkoľvek dohody. So žalobcom sa stretli v jeho byte, odtiaľ išli do banky, kde žalobca vybral peniaze a vložil ich na účet, ktorý mu povedala, čo bolo začiatkom júna. Bola s ním v banke, kde jej povedal, že vyberie peniaze a vloží ich na účet. Ohľadom čiastky 218.345,-Sk so žalobcom nespisovala žiadnu písomnosť, ani zmluvu o pôžičke zo dňa 1.6.2007, na pôžičke sa nedohodli. Nebol žiaden telefonát s jeho mamou ohľadom spísania pôžičky, ktorú mala podpísať. Asi dva týždne po tom ako žalobca vybral v banke čiastku 218.345,-Sk, telefonicky kontaktovala žalobcu, oznámila mu výšku zostávajúcej sumy. Povedal jej, že sa stretnú pred bankou VÚB na Hlavnej ulici, spoločne išli do banky, žalobca urobil prevod čiastky 220.486,-Sk. Žiadnu písomnosť ohľadom tejto čiastky nepodpisovala, nedohodli sa na pôžičke. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v Tatrabanke mala podpísať druhú zmluvu o pôžičke, pretože prevod peňazí prebiehal vo VÚB, a.s. Dňa 12.6.2007 cestovala aj so žalobcom do Bratislavy za účelom prevzatia písomnosti o vykonaní zmeny ťarchy. Bývalú svokru informovala aký je stav, aký je nedoplatok, že ho treba vyplatiť. Bývalého manžela osobne o ničom neinformovala. O tom, že bol úver zaplatený, neinformovala ani bývalú svokru ani bývalého manžela. Keď uvádzala, že vrátila polovicu bytu bývalej svokre, myslela to, že ja osobne, ale v podstate ja s manželom vrátili byt a to formou kúpno-predajnej zmluvy. Nevie presne za akú kúpnu cenu, ale určite tam bola minimálna kúpna cena. Nie osobne som sa PZ nikdy nestretla. Iba raz som videla PZ žalobcu ako sa stretol so žalobcom v bývalom hoteli Apollo s tým, že sa stretli a riešili exekúciu, ktorú mal žalobca s niekym, detaily neviem, osobne prítomná nebola tomuto stretnutiu. O tom čo bolo predmetom tohto hovoru viem z ich vzájomnej telefonической komunikácie, ktorá bola ešte pred ich stretnutím v hoteli Apollo. A raz som bola pri telefonáte PZ žalobcu so žalobcom, počula som iba to, čo povedal žalobca. Bola som prítomná dvoch alebo troch telefonických hovorov žalobcu a PZ žalobcu. Osobne sa s právnym zástupcom žalobcu nestretla, bola prítomná dvoch alebo troch telefonických hovorov žalobcu s právnym zástupcom. Potvrdila, že so žalobcom prišla na stretnutie do hotela Apollo, ale po príchode právneho zástupcu odišla.

Svedkyňa N. O. uviedla, že niekedy v lete 2007 prišiel za ňou syn, že maili má koncept zmluvy o pôžičke, ktorú chcel poskytnúť žalovanej. Dal jej údaje, ktoré má do zmluvy doplniť a napísať zmluvu. Spísala zmluvu z 1. 6. 2007, ktorú mu dala, podpísanú zmluvu jej priniesol na založenie. Neskôr jej dal ďalšiu zmluvu a údaje, ktoré mala dopísať do ďalšej zmluvy. Jej vzťah k žalovanej nebol kladný, vedela o tom, že jej kúpil, požičal to čo chcela. Žalobca jej povedal, že žalovaná mu peniaze 100 % vráti, keď bude jej dom, na ktorý jej požičiaval peniaze, zoberie úver a z toho mu peniaze vráti. O tom, či peniaze žalovaná vrátila, sa so žalobcom nebavili, ale myslela, že po 31.12.2007 žalovaná peniaze nevrátila. Vedela o tom, že žalobca žalovanej kúpil prsteň, platil dovolenky, žalovaná jazdila na aute, ktoré kúpil.

Svedkyňa M. C. uviedla, že žalovaná je sestrou jej otca a manžel žalovanej je jej bývalý manžel. Od roku 2008 s ňou nie je v žiadnom kontakte, okrem e-mailovej komunikácie, ktorá sa týkala podania trestného oznámenia ohľadom vyhrážok žalovanej ohľadom výpovede svedkyne veci výpovede v konaní ohľadom nabytku, ktoré skončilo priestupkom. Žalobcu pozná ako partnera žalovanej, s ktorým prišla v roku 2008 na návštevu do Košíc. V kontakte so žalobcom som aj po rozchode so žalovanou, raz za pol roka, keď jej zavolá, alebo zavolá jemu. Vie čo je predmetom konania. Počas návštevy účastníkov konania v Košiciach v roku 2008 prišiel taký návrh, aby spolu s deťmi prišla cez letné prázdniny na návštevu do domu žalovanej na Farárske. Pri ktorej jej žalovaná rozprávala o tom, prečo sa s manželom rozviedli, odkiaľ mala žalovaná na rekonštrukciu domu na Farárskom, dozvedela sa, že si zobrali s manželom úver z banky na rekonštrukciu domu. Žalovaná jej povedala, že má dlhy a hrozilo jej, že príde o strechu nad hlavou. Situáciu s dlhmi mala vraj v tom čase už vyriešenú, mala požičané peniaze od svojho partnera P. O. zhruba vo výške 400.000,- Sk. Nerozprávali sa o tom, kedy akú sumu mala vrátiť, či bola uzavretá ústna zmluva, alebo písomná zmluva. Nevie, či sa jednalo o jednu alebo viacero pôžičiek, ale vie, že ten úver vyplatila, pretože jej to povedala. O pôžičke sa rozprávala so žalobcom keď boli počas tých letných prázdnin na chalupe, pýtala sa ho, či je to pravda. Povedal mi, že je to pravda, že jej požičal peniaze. A potom, keď už tam bola aj žalovaná v jej prítomnosti sa tiež opýtala žalobcu, či je to pravda, či požičal žalovanej peniaze, povedal, že áno. V auguste 2008 sa ženil brat svedkyne v Košiciach, boli pozvaní aj účastníci konania. Vtedy sa rozprávala s pánom O. a videla, že už vzťah medzi nimi nie je prakticky žiadny. Vtedy sa ho pýtala, ako je to s tými peniazmi, či mu ich vrátila a dozvedela sa, že nie. Zaujímalo to svedkyňu preto, že boli kamaráti. Má vedomosť o tom, že žalovaná počas vzťahu so žalobcom dostávala od neho dary, konkrétne daroval jej prsteň, dovolenky. Nevie či žalobca dával žalovanej finančné dary formou hotovosti. Otec ešte žije, prerušil kontakty so svojim otcom a so sestrou, žalovanou a prestal chodiť na Farárske.

Z. P. uviedol, že žalovaná je jeho bývalá manželka, so žalobcom sa nikdy nebavil. So žalovanou sa rozviedli asi v roku 2004. Súdom nemali vyporiadané BSM po rozvode. Vyporiadali sa ústnou dohodou. Ohľadom spoločného úveru vo VÚB, a.s. sa dohodli, že každý bude platiť polovicu splátky, žalovaná dohodu neplnila, svoju polovicu splácal z vlastných prostriedkov. Ohľadom úveru mu banka zasielala listy o čom žalovanú informoval, keď nastali problémy so splácaním úveru, žalovaná mu povedala, že to vybaví a povedala, že to vybavila. V roku 2009 sa so žalovanou dohodli, že dlh na úvere zaplatíme naraz. Rodičia mu na splatenie dlhu vo VÚB, a. s. poskytli sumu 6.638,- eur, ktorú im potom splácal. Suma 6.638,- eur bola výsledná polovica z dlhu vo VÚB, druhú polovicu mala na starosti žalovaná. Potom ako sumu 6.638,- eur jeho mama odovzdala žalovanej, mu žalovaná povedala, že je všetko vybavené. Hypotekárny úver so žalovanou podpísali za účelom prestavby rodinného domu na Y.. Pôvodný plán bol, že peniaze z hypotekárneho úveru sa použije na kúpu bytu č. XX, na ulici A. C. XX, E., ktorý zmenili a rozhodli sa prestavovať. Napriek tomu uzavreli s mojimi rodičmi kúpnu zmluvu, ktorou im rodičia previedli do vlastníctva byt č. XX. Na základe kúpnej zmluvy z roku 2002 banka poslala peniaze na účet rodičom, a tí im dali peniaze. Žalovaná mu nepovedala, že úver vo VÚB, a.s. bol vyplatený k 12.6.2007. Ohľadom sumy 6.638,- eur sa so žalovanou nebavil, jeho mama vybavovala veci so žalovanou. Pri kúpnej zmluve, ktorou so žalovanou previedli byt č. XX na adrese A. C. XX na rodičov, nedostal v deň podpisu zmluvy nedostal od rodičov žiadnu finančnú hotovosť od rodičov, ani žalovaná.

M. P. uviedla, že žalovaná bola bývalá nevesta, s ktorou sa nestýka, naposledy ju videla pred Vianocami 2015, kedy prišla s vnučkou. Žalovanej a jej synovi banka poskytla na kúpu bytu. Kúpili byt, v ktorom svedkyňa v súčasnosti žije, na základe kúpnej zmluvy s tým, že sa potom naspäť prepíše. Po rozvode ich manželstva sa úver neplatil, chodili listy z banky jej synovi, ktorý platil polovicu z vlastných finančných prostriedkov, ale žalovaná svoju neplatila. Báli sa o byt, žalovaná hovorila, aby jej dali polovicu úveru, ona dá polovicu a vyplatí úver, čo jej povedala. Vedela z listu z banky, že suma 6638,- eur je polovica istiny. Osobne žalovanej 18.2.2009 odovzdala sumu 6.638,- eur na vyplatenie dlhu úveru s tým, že toho istého dňa im prepísali byt naspäť. Mali za to, že úver bol vyplatený. Spätnú informáciu o splatení nemali ani z banky ani od žalovanej. Nemá vedomosť z akých finančných prostriedkov mala žalovaná zaplatiť polovicu úveru.

Znalkyňa M.. Q. G. uviedla, že ohľadom určenia času, kedy boli podpisy na zmluvách z 1.6. a z 11.6. vyhotovované, písomznalecká expertíza na to odpoveď nepozná. Obidva podpisy, sú veľmi podobné, sú vyhotovené pomalou písarskou rýchlosťou, avšak nemôže sa jednoznačne vyjadriť k tomu, či ich písala jedna osoba, keď z dvoch podpisov sa to nedá povedať. Podpis SM2 je vyhotovený ešte pomalšou rýchlosťou ako podpis SM1. Ide o pomerne jednoduché podpisy, čiže keby pisateľ mal k

dispozícií podpis a bol by dostatočne zručný, vedel by ho napodobniť. Rozdiel v základni sa týka všetkých podpisov, nielen PM30. Medzi porovnávacím materiálom existujú aj podpisy s mierne odlišne tvarovanou počiatočnou časťou, ale v týchto prípadoch je ovál iniciály tvarovaný tiež rozdielne, teda sa odlišuje jeho tvarovanie od sporných podpisov. Podpisy odporkyne sa vyznačujú vyššou variabilitou vyhotovenia koncovej časti, ale aj strednej časti. Z uvedeného dôvodu, nebolo možné stanoviť záver skúmania jednoznačne, preto keď má pisateľ vyššiu mieru variability písania podpisov, nie je možné jednoznačne stanoviť záver. V písomznanectve je neprípustné používať percentuálne vyjadrenie, ako škála pre vyjadrenie sa používa: je pisateľ, nie je pisateľ, pravdepodobne je pisateľ, pravdepodobne nie je pisateľ. Záver znaleckého posudku sa vzťahuje rovnako pre obidva podpisy. Znak s najväčšou identifikačnou hodnotou je skôr tvarovanie iniciály ako koncového tvaru, pretože v tomto sa vyskytuje vysoká miera variability v podpisovaní pani P.. Podpisy SM1, SM2 sú vyhotovené veľmi podobne. Najväčší rozdiel medzi podpismi SM1, SM2 a porovnávacím materiálom je v tvarovaní počiatočného písmena. Pokiaľ ide o metódy, ktoré boli použité, je nutné používať všetky a ich kombináciu. Konkrétne analytickou metódou, touto sa mikroskopicky skúmajú jednotlivé podpisy tak sporné ako aj porovnávacie, ich ťahy, komplexne sa musia rozobrať po jednotlivých písmenách a ťahoch. Porovnávací metóda spočíva vo vzájomnom porovnaní zistených znakov sporných podpisov so znakmi, ktoré boli zistené v porovnávacích podpisoch. Grafometrická metóda si všíma merateľné veličiny a ich pomery to znamená plnosť, primárnu šírku, sekundárnu šírku, celkovú veľkosť a podobne. K záveru označiť, že W. P. nie je pisateľkou podpisov SM1, SM2 jej bránila práve zvýšená variabilita jej podpisov.

Zo znaleckého posudku č. 43/2011 vyplýva, že žalovaná pravdepodobne nie je pisateľkou sporných podpisov na Zmluve o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a Zmluve o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007.

Z predložených listinných dokladov vyplýva, že dňa 1. 6. 2007 mala byť uzavretá Zmluva o pôžičke s označeným žalobcu ako veriteľa a žalovanej ako dlžníčky, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej požičať sumu 218 345 Sk (7247,73 eur), pôžička bude uskutočnená bezhotovostným prevodom dňa 4. 6. 2007 z účtu veriteľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX na účet dlžníka, č. XXXXXXXXXXX/XXXX /hypotekárny úver/. Peňažná pôžička je poskytnutá na účel vyplatenia hypotekárneho úveru. Čl. II Dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi finančnú pôžičku v sume 218 345 Sk do 31. 12. 2007, spolu s 5 % úrokom z obdobia trvania pôžičky. Dňa 11. 6. 2007 mala byť uzavretá Zmluva o pôžičke s označeným žalobcu ako veriteľa a žalovanej ako dlžníčky, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej požičať sumu 220 486 Sk/7318,79 eur, pôžička bude uskutočnená hotovostným prevodom dňa 12. 6. 2007 na účet dlžníka č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Peňažná pôžička je poskytnutá na účel vyplatenia hypotekárneho úveru. Čl. II Dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi finančnú pôžičku v sume 220 486 Sk do 31. 12. 2007, spolu s 5 % úrokom z obdobia trvania pôžičky. Dňa 4. 6. 2007 bola bezhotovostne prevodom z účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX prevedená suma 218 345 Sk na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX prevedená suma 218 345 Sk a dňa 12. 6. 2007 bola na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX žalobcom vložená suma 220 486 Sk. Ku dňu 12. 6. 2007 bol splatený hypotekárny úver č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX v celkovej výške 13 796,93 eur, keď účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX je vnútorný účet, cez ktorý sa účtujú splátky a čerpania hypotekárnych úverov a je vedený na meno Z. P. dňa 5. 6. 2007 pripísaná suma 218 345 Sk (prevodom z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX) a dňa 12. 6. 2006 suma 220 486 ako splátky úveru (doklady na čl. 301-304). Dňa 12. 6. 2007 VÚB, a.s. potvrdila Správe katastra Trnava, že pohľadávka dlžníkov Z. P. a W. P., rodená Y. vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 001/015959/02-011/000 bola uhradená. Svedkyňa M. C. vo výpovedi v konaní sp. zn. 14C/60/2010 pred dožiadaným súdom uviedla dňa 4. 9. 2014 na otázku, či vie o nejakých pôžičkách, resp. daroch, ktoré by žalobca poskytol žalovanej, uviedla, že si myslí, že žalobca žalovanú finančne podporoval a hradil všetky jej náklady. Dňa 30. 10. 2012 uzavreli Z. P. st. a M. P., rodená G. ako predávajúci a Z. P. a W. P., rodená Y. ako kupujúci kúpnu zmluvu, ktorou bol dohodnutý prevod bytu č. XX zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie E. za kúpnu cenu 500 000 Sk (časť sumy 450 000 Sk bude uhradená na účet predávajúcich). Zmluvou o poskytnutí hypotekárneho úveru č. 001/015959/02-011/000 zo dňa 29. 11. 2002 sa VÚB, a.s. ako veriteľ sa zaviazal Z. P. a W. P., rodenej Y. ako dlžníkom poskytnúť hypotekárny úver vo výške 425 000 Sk na nadobudnutie nehnuteľnosti byt č. XX, zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie E.. Dňa 12. 6. 2007 VÚB, a.s. potvrdila Správe katastra Trnava, že pohľadávka dlžníkov Z. P. a W. P., rodená Y. vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 001/015959/02-011/000 bola uhradená. Dňa 18. 2. 2009 uzavreli Z. P. a W. P., ako predávajúci a Z. P. st. a M. P., rodená G. ako kupujúci kúpnu zmluvu, ktorou bol dohodnutý prevod bytu č. XX zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie E. za kúpnu cenu 16 597 eur.

Z vykonaného dokazovania založených listinných dokladov a z výpovedí účastníkov konania a svedkov mal súd preukázané, že dňa 4. 6. 2007 bola bezhotovostne prevodom z účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX prevedená suma 218 345 Sk na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený na meno Z. P. a dňa 12. 6. 2007 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX žalobcom vložená suma 220 486 Sk. Pričom účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB a.s. vedený na meno Z. P. (bývalý manžel žalovanej) bol vnútorným účtom, cez ktorý boli účtované splátky a čerpania hypotekárneho úveru v zmysle Zmluvy o hypotekárnom úvere č. 001/015959/02-011/000 zo dňa 29. 11. 2002, ktorý ako dlžníci uzavreli v tej dobe manžela Z. P. a žalovanú, pričom ku dňu 12. 6. 2007 bol úver splatený v celkovej výške 13 796,93 eur. Manželstvo žalovanej a Z. P. bolo rozvedené, a ku dňu podania návrhu na súd nemali vyporiadané BSM cestou súdu. Z výpovede žalovanej, svedka Z. P. a M. P. mal súd preukázané, že sa dohodli na tom, že splátky úvere č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 29. 11. 2002 budú splácať každý polovicou. Pričom následne sa dohodli, že každý splatí polovicu zostatku dlhu úveru vo výške 6638 eur, keď za Z. P. túto čiastku žalovanej vyplatila M. P.. Z výpovedí účastníkov ako aj svedkov M. C. a N. O. vyplynulo, že neboli očitými svedkami uzavretia písomných zmlúv o pôžičkách, ani ústnych zmlúv o pôžičkách ani darovacích zmlúv. V konaní boli sporné skutočnosti, či boli uzavreté písomné zmluvy o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a zo dňa 11. 6. 2007, či boli uzavreté ústne zmluvy o pôžičke s identickým obsahom ako predmetné písomné zmluvy o pôžičky, či boli uzavreté zmluvy o darovaní na sumu 218 345 Sk a na sumu 220 486 Sk.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ustanovenia § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky, ods. 2 pri peňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Zmluva o pôžičke má charakter reálnej (nielen konsenzuálnej) zmluvy. Právnym dôvodom vzniku pôžičky (causa debendi) je odovzdanie druhovo určenej veci (napr. peniaze). Veriteľ je zároveň povinný umožniť, aby dlžník nadobudol vlastnícke právo k požičanej veci, a to neobmedzené právom inej osoby. Vlastnícke právo k požičanej veci prechádza na dlžníka v momente jej odovzdania (§ 133 OZ). Vznik pôžičky predpokladá: a) dohodu strán, b) skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Dohoda strán vyjadruje ich vôľu, aby jedna strana prenechala druhej strane veci určené podľa druhu s tým, že druhá strana vráti po čase veci toho istého druhu. Táto dohoda nemusí nevyhnutne riešiť splatnosť pôžičky ani to, či ide o odpltnú alebo bezodpltnú zmluvu. Inak táto dohoda musí vyhovovať náležitostiam pre zmluvy vôbec. Na základe dohody vznikne pôžičkový pomer medzi veriteľom a dlžníkom a v jeho rámci najmä povinnosť veriteľa odovzdať predmet pôžičky a oprávnenie dlžníka požadovať jeho odovzdanie. Samotná pôžička vzniká odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Odovzdanie má za následok zánik tejto povinnosti, resp. oprávnenie a vznik povinnosti dlžníka vrátiť prijaté požičané veci. Ku skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky nemusí nutne dôjsť len v čase uzavretia zmluvy o pôžičke. Odovzdanie sa môže uskutočniť aj osobitným spôsobom. Napr. keď dlžník dostane požičané peniaze v hotovosti, ale i bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Pri peňažnej pôžičke môže dôjsť k odovzdaniu požičanej sumy i bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Nedá sa ani vylúčiť, aby sa zmluvné strany dohodli, že peniaze, ktoré už boli dlžníkovi odovzdané z iného dôvodu a ktoré je povinný veriteľovi vrátiť, budú naďalej (od uzavretia zmluvy o pôžičke) tvoriť predmet pôžičky. Ak konštantná judikatúra v zhode s doktrínou nevyžaduje fyzické odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi, bolo by zbytočným a neodôvodneným obmedzením autonómie vôle zmluvných strán nepripustiť určenie bankového účtu tretej osoby ako miesta, kam má byť predmet pôžičky prevedený, ak sa na tom strany zmluvy o pôžičke dohodnú. Uskutočnením prevodu je potom splnená podmienka odovzdania predmetu pôžičky dlžníkovi podľa § 657 OZ (Ro NS ČR z 11. 11. 2008, sp. zn. 28 Cdo 3790/2008). Dlžník je tiež povinný platiť úroky, ak boli dohovorené, príp. ak aj bez dohovoru z nejakého zákonného predpisu vznikne preňho taká povinnosť. Ak dlžník nevrátil veriteľovi predmet pôžičky včas alebo vrátil niečo iné, čo bolo predmetom zmluvy alebo vrátil len časť pôžičky, dostáva sa do omeškania. Veriteľ môže v takom prípade uplatňovať práva uvedené v ustanovení § 517 a nasl. OZ. Svoje právo si môže uplatniť i na súde žalobou o vrátenie pôžičky (actio certae creditae pecuniae). V prípadnom spore o vrátenie požičanej sumy má žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že žalovaný dlh riadne a včas nezaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bola

uzavretá zmluva o pôžičke, a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, spočíva na veriteľovi. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno o existencii právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik dlhu, spočíva na dlžníkovi. Vrátenie veci zahŕňa v sebe aj povinnosť dlžníka previesť na veriteľa vlastnícke právo k vrátenej veci. Nebezpečenstvo náhodnej škody na veci prechádza na veriteľa jej prevzatím. Ak sa vrátenie druhovo určených vecí stane nemožné, t. j. nie je fyzicky možné vrátiť veci toho istého druhu, dlžník je povinný vyplatiť veriteľovi peňažnú náhradu. Pre výšku tejto náhrady nie je rozhodná cena veci v čase poskytnutia pôžičky, ale cena v čase splatnosti zmluvy o pôžičke.

Podľa ustanovenia § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma, ods. 2 darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatiu veci pri darovaní, ods. 3 neplatná je darovacia zmluva, podľa ktorej sa má plniť až po darcovej smrti.

Podstatnými náležitosťami darovacej zmluvy je dohoda o predmete daru a dohoda o jeho bezodplatnosti. Predmetom daru môže byť čokoľvek, za predpokladu, že ide o vec (pokiaľ to jej povaha pripúšťa), práva alebo iné majetkové hodnoty. Majetkovými hodnotami treba rozumieť majetkovú hodnotu z hospodárskeho hľadiska. V tomto zmysle preto predmetom darovania môže byť nielen hmotná vec, ale aj pohľadávka, právo (napr. vecné bremeno, know-how a pod.). Darovaciu zmluvu charakterizuje jej bezplatnosť. Bezplatnosťou treba rozumieť, že za poskytnuté (sľúbené) plnenie obdarovaný nie je povinný poskytnúť darcovi nejaké iné majetkové plnenie. Dôsledky porušenia povinnosti z darovacej zmluvy sú rovnaké ako pri ostatných zmluvných záväzkoch. Pri darovacej zmluve však nejde o synalagmatický záväzok. Preto iba obdarovaný má právo domáhať sa plnenia, ktorým je odovzdanie daru. Právo domáhať sa plnenia má aj v prípade, keď darca neplní to, čo iba sľúbil.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca podal žalobný návrh nedôvodne, a preto súd návrh z dôvodov uvedených nižšie v celom rozsahu zamietol. Žalobca podľa názoru súdu s ohľadom na zistený skutkový stav neunesol dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis v tomto prípade § 657 Občianskeho zákonníka, ktorý súd na daný prípad aplikoval, pričom z tohto ustanovenia vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda kto z účastníkov je povinný stanovený okruh skutočností preukázať. Vzhľadom k tomu, že k pôžičke dochádza na základe zmluvy bolo na žalobcovi dôkazné bremeno, nielen o tom, že sumu 438 831 Sk/14 566,52 eur (218.345,- Sk/7.247,73 eur + 220.486,- Sk/7.318,79 eur) žalovanej skutočne zaplatil, ale aj to, že poskytnutá čiastka bola plnením v ich právnom vzťahu založeným zmluvou, resp. zmluvami o pôžičke. Pokiaľ išlo o skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanej sumu 438 831 Sk/14 566,52 eur táto nebola medzi účastníkmi sporná, keď sumu 220 486 Sk vložil v hotovosti dňa 12. 6. 2007 na účet vo VÚB č. XXXXXXXXXXX/XXXX a sumu 218 345 Sk poukázal dňa 4. 6. 2007 bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo Z., a.s. Spornou však medzi účastníkmi bola skutočnosť, že k poskytnutiu sumy 438 831 Sk zo strany žalobcu došlo titulom či už písomných alebo ústnych zmluvách o pôžičkách, keď žalobca preukazoval svoje tvrdenie písomnými zmluvami a to u zmluvou o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a zmluvou o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007, ktorých existenciu, resp. ich podpísanie žalovaná v konaní poprela. Za účelom zistenia skutkového stavu a overenia podpisov žalovanej na predmetných zmluvách vykonal súd znalecké dokazovanie, ktorého výsledkom bolo vypracovanie znaleckého posudku č. 43/2011 so záverom znalkyne, že žalovaná pravdepodobne nie je pisateľkou sporných podpisov na Zmluve o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a Zmluve o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007. Výsluchom znalkyne bol doplnený záver znaleckého posudku, keď znalkyňa uviedla, že k záveru označiť, že žalovaná nie je pisateľkou podpisov SM1, SM2 znalkyňa bránila zvýšená variabilita jej podpisov, keď znalkyňa vychádzala zo škály: je pisateľ, nie je pisateľ, pravdepodobne je pisateľ, pravdepodobne nie je pisateľ. Na podporu svojho tvrdenia o existencii písomných zmlúv o pôžičkách poukazoval výpoveďou svedkyne N. O. (matky žalobcu), podľa vykonaného dokazovania nebola očitým svedkom podpísania predmetných písomných zmlúv, ale bola osobou, ktorá písomne podľa údajov od žalobcu vyhotovila písomné znenie oboch zmlúv o pôžičkách a následne podpísané zmluvy o pôžičkách od žalobcu prevzala na založenie. Svedkyňa nebola očitým svedkom ani ústnych zmlúv o pôžičkách ani darovacích zmlúv na žalovanú sumu. Uviedla zároveň, že žalobca žalovanej kúpil a požičal to čo chcela. Potvrdila aj tvrdenie žalovanej, že jej kúpil prsteň, platil dovolenky, žalovaná jazdila na jeho aute. Svedkyňa uviedla, že k žalovanej dobrý vzťah. Ďalšia svedkyňa žalobcu M. C. bola vypočutá na pojednávaní dňa 22. 9. 2015, ktorá je príbuznou žalovanou, a ktorej bývalý manžel je manželom

žalovanej podľa názoru súdu nie je dôveryhodnou svedkyňou v danej veci s ohľadom na príbuzenský pomer a objektívne zistený negatívny postoj k žalovanej ako súčasnej manželky jej bývalého manžela. Pričom bolo svedkyňou aj podané trestné oznámenie voči žalovanej, ktoré skončilo priestupkových konaní a týkalo sa konania sp. zn. 14C/60/2010. Ďalej súd vychádzal z výpovede svedkyne v konaní sp. zn. 14C/60/2010, keď pred dožiadaným súdom uviedla dňa 4. 9. 2014 na otázku, či vie o nejakých pôžičkách, resp. daroch, ktoré by žalobca poskytol žalovanej, uviedla, že si myslí, že žalobca žalovanú finančne podporoval a hradil všetky jej náklady. Teda žiadne pôžičky, resp. pôžičky ktoré sú predmetom tohto konania neuvádzala. S ohľadom na uvedené súd výpoveď svedkyne v konaní nezohľadnil. S ohľadom na závery znaleckého dokazovania a výpovede svedkov, keď podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno o uzavretí dvoch písomných zmlúv o pôžičkách, súd nemal preukázanú existenciu písomných zmlúv o pôžičkách ako právny titul na zaplatenie žalovanej sumy. Pri neexistencii písomného dojednania bolo na žalobcovi, aby preukázal, že právnym dôvodom poskytnutej čiastky žalovanej bola ním tvrdená ústna zmluva/zmluvy o pôžičke, avšak z vykonaného dokazovania nebola táto skutočnosť preukázaná, keď uvedené žalovaná poprela a tvrdenia žalobcu ohľadom dojednania pôžičky nepodporila ani výpoveď svedkyne N. O. - matky žalobcu, ani iného svedka, ani zistená skutočnosť, že vzťah so žalovanou trval do augusta 2008, pričom po splatnosti pôžičiek po 31. 12. 2007 (avšak podľa obsahu písomných zmlúv) žalobca nepreukázal, že sa voči žalovanej domáhal vrátenie poskytnutej finančnej čiastky ani do augusta 2008, kedy už mali byť požičané sumy splatné, a domáhal sa vrátenie až podaním žaloby. Vzhľadom k tomu, že dôkazné bremeno leží na tom účastníkovi konania, ktoré určité skutočnosti tvrdí a z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky, bola na žalobcovi, aby svoje tvrdenie o uzavretí ústnej pôžičky preukázal. Súd prisvedčil žalovanej, že žalobca ohľadom existencie ústnych zmlúv o pôžičkách neunesol dôkazné bremeno. Keď ale ako obrana pre neexistenciu zmluvy o pôžičkách neobstála argumentácia žalovanej, že žalobca vedel, že nemala schopnosť požičanú sumu mu v lehote splatnosti vrátiť. V konaní mal súd naopak preukázané, že žalobca počas vzťahu so žalovanou jej dával dary, šperk, dovolenky, čo nepoprel ani žalobca ani svedkyňa O.. Žalovaná nepoprela poskytnutie finančnej sumy 218 345 Sk + 220 486 Sk, hoci nie titulom pôžičky, avšak podľa nej sa jednalo o darovanie, čo však poprel žalobca. V konaní však nebolo preukázané ani výpoveďami svedkov, že by žalobca poskytoval žalovanej dary aj formou finančnej hotovosti. Súd má za to, že žalovaná okrem tvrdenia, že sa jednalo o darovacie zmluvy, keď nepredložila písomné vyhotovenie, v ústnej forme, nijako súdu nepreukázala, keď nepredložila žiadne dôkazy o svojej tvrdení. V tejto súvislosti, ďalej súd poukazuje na to, že nemal preukázané darovanie predmetných súm ani výpoveďami svedkov. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že predmetné sumy jej boli poskytnuté titulom darovania. Nakoľko súd neakceptoval titul pôžičky - písomnej, ústnej zo strany žalobcu ani tvrdenie žalovanej o existencii titulu darovania, pričom žalovaná netvrdila a ani nepreukazovala iný titul, na základe ktorého by nemala povinnosť žalovanú sumu žalobcovi zaplatiť. Ďalej súd v konaní nezaoberal prípadným titulom zo strany žalobcu ako nepomenovaná zmluva, keď žalobca uvedené bližšie nekonkretizoval a ničím iným nepreukazoval.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa ustanovenia § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150, ods. 2 ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali, ods. 3 ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd, ods. 4 ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadanie rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a

domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

S ohľadom na preukázanú skutočnosť, že žalobca vyplatí na účet VÚB a.s. sumu 438 831 Sk, ktorý bol účtom vedeným na meno Z. P., na ktorý bol splácaný hypotekárny úver žalovanej a Z. P. v zmysle zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 29. 11. 2002, splatený k 12. 6. 2007 sa súd ďalej v konaní zaoberal ďalším titulom a to bezdôvodným obohatením.

Osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu je bezdôvodné obohatenie. Záväzkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne, ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohatí“). Bezdôvodné obohatenie predstavuje taký záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Bezdôvodné obohatenie patrí medzi nároky, u ktorých nie je zákonnou úpravou stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho titulu a čas plnenia je u nich obvykle viazaný na výzvu veriteľa podľa § 563 OZ. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právna úprava bezdôvodného obohatenia platí v prvom rade na všetky občianskoprávne (nepodnikateľské) vzťahy, okrem prípadu, že určitý občianskoprávny vzťah má osobitnú úpravu bezdôvodného obohatenia. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne za splnenia určitých predpokladov: a) vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane určitej osoby (obohatený), b) k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (§ 451 ods. 2 a § 454 OZ), c) vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávneného), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenej bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, d) nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje. Pri naplnení uvedených znakov vzniká v rámci záväzkového právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia povinnému subjektu (obohatenému) povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo (oprávnenému), požadovať vydanie tohto plnenia (§ 456 OZ). Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Na vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia (preto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má aj maloletá osoba) ani existencia protiprávneho úkonu (bezdôvodné obohatenie vznikne na základe objektívnej skutočnosti uvedenej v zákone). Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznaných dôvodov. V ustanovení § 451 ods. 1 OZ je zakotvená všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia uvádza zákon v ustanoveniach § 451 ods. 2 a § 454 OZ. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí: a) plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie, b) plnenie z neplatného právneho úkonu, c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, d) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, e) bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal. Aj na prípade neupravený výslovne zákonom (napr. ak by určité plnenie bolo v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ) sa aplikuje všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Súd má za to, že v konaní nebola preukázaná existencia skutkových podstát, s ktorými počíta zákon v ustanoveniach § 451 ods. 2 a § 454 OZ. V prípade skutkovej podstaty plnenie bez právneho dôvodu (*conditio indebiti*). Ide o prípady, keď právny dôvod, ktorý by zakladal právo na plnenie (niečo dať, niečo vykonať v prospech inej osoby), neexistoval od začiatku. Plnenie môže spočívať v tom, že sa poskytla nejaká vec (peniaze), postúpila pohľadávka, zriadilo právo, vykonala nejaká práca atď. bez toho, aby na to existoval právny titul (napr. zmluva). Bezdôvodné obohatenie môže spočívať v tom, že: a) ten kto plnil, predpokladal právny dôvod, avšak v skutočnosti od začiatku žiadny právny dôvod nebol (napr. ak niekto zaplatil inému určitú peňažnú sumu bez existencie právneho dôvodu). Avšak celkové plnenie 438 831 Sk nebolo plnením bez právneho dôvodu iba voči žalovanej, ale aj voči jej

bývalému manželovi Z. P. t. j. pre každého v sume 219 415,50 eur, keď z vykonaného dokazovania vypočítím svedka Z. P., svedkyne M. P. ako aj žalovanej mal súd preukázané, že ich manželstvo bolo rozvedené a ku dňu podania návrhu za začatie konania teda ani v lehote 3 rokov od rozvodu ich manželstva nebol podaný návrh na súd na vyporiadanie manželstva, pričom do masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva patril aj ich dlh v zmysle predmetnej zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 29. 11. 2002, ktorý bol splatný ku dňu 12. 6. 2007 práve sumou 438 831 Sk, ktorú na účet vedený vo Z., a.s. na meno Z. P. vyplatil žalobca. Ďalej má súd preukázané výpoveďou žalovanej, Z. P., M. P., že žalovaná sa so žalovaným dohodli okrem iného na vyporiadani dlhu v zmysle zmluvy o hypotekárnom úvere tak, že každý bude platiť polovicu, splátky, a následne sa dohodli, že každý zaplatí polovicu zostatku úveru. Z uvedeného vyvodil súd právny záver, že titulom vydania bezdôvodného obohatenia mal žalobca žalovať za zapltenie sumy 219 415,50 Sk/7283,26 eur Z. P. a v tejto časti nie je žalovaná pasívne vecne legitimovaná účastníčka konania, keď čiastočne sa stotožnil s argumentáciou žalovanej, avšak táto týmto dôvodom odôvodňovala zamietnutie celého návrhu, čo však súd nepovažoval za dôvodné.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Vyššie citované ustanovenie zakotvuje všeobecne záväznú zásadu v zmysle ktorej výkon inak právom daných subjektívnych občianskych práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Definícia dobrých mravov nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky nikde normatívne upravená. Vo všeobecnosti však ide o pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomné slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti takýmto pravidlám možno potom označiť za činnosť proti dobrým mravom.

NS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 137/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. V rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 49/1996 NS SR vyslovil, že ust. § 3 ods. 1 pritom nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to aj na základe všeobecných pravidiel morálnych elementárnej slušnosti a tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

Podľa uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 173/2011 zásada spravodlivej ochrany práv vyplývajúca z § 1 O.s.p. vyžaduje, aby občianske súdne konanie ako celok bolo spravodlivé. Spravodlivosť musí byť vždy prítomná v procese, ktorým sudca interpretuje a aplikuje právo, ako hodnotový činiteľ spoločný všetkým demokratickým právnym poriadkom. Pri zisťovaní a formulovaní odpovede súdu, čo je konkrétnym právom v prejednávanej veci, musí byť tento hodnotový činiteľ rešpektovaný v maximálnej miere. Pre nachádzanie práva je nevyhnutné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu. Požiadavka spravodlivého konania ako celku a povinnosť súdu rozhodovať v súlade s pravidlami slušnosti (ekvity) v prejednávanej veci znamená, že v prípade, ak by nemalo ísť o uznávací prejav vôle žalovanej, bude povinnosťou odvolacieho súdu zaoberať sa otázkou, či vznesenie námietky premlčania neodporuje dobrým mravom. Nevyhnutnosť riešenia konfliktu medzi právnou istotou (ktorá sa má dosiahnuť námietkou premlčania) a spravodlivosťou vyžadujú totiž konkrétne okolnosti danej veci. Súčasťou dobrých mravov je dobrá viera (bona fides) v zmysle poctivosti, vernosti danému slovu a mravnej povinnosti splniť záväzok. Je to morálne kritérium posudzovania správania sa, ktoré má dve stránky - poctivosť vlastnú a zároveň dôveru v poctivosť druhých i vieru v dôveryhodnosť ako takú. Stálosť a pravdivosť v sľuboch a dohodách bola už v rímskom práve chápaná ako základ spravodlivosti.

Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 176/2011-14 vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto

prípád však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby.

Cez prizmu vyššie citovaného ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potom v danej veci nevyhnutné posúdiť, či výkon práva žalovanej, ktorá vznesla námietku premlčania, nie je taký výkon práva, ktorý by bol v rozpore s dobrými mravmi a to s prihliadnutím na všetky okolnosti daného vzťahu, opierajúc sa pritom o výsledky vykonaného dokazovania. Podľa súdu je v danom prípade potrebné zohľadniť také špecifiká, akými je to, že medzi účastníkmi bol do augusta 2008 partnerský vzťah, pričom sa teda jednalo o dve fyzické osoby, pričom žalobca nemal dôvodne očakávať a čakať, že žalovaná mu vyplatí všetky finančné prostriedky potom ako ich partnerský vzťah skončil, keď tieto nevyplatila ani do jeho skončenia, hoci podľa tvrdenia žalobcu ju na to ústne vyzýval, pričom doručenie písomnej výzvy zo dňa 10. 11. 2009 žalovanej súdu nepreukázal a žalovaná uvedené poprela. Na strane žalobcu je potrebné zohľadniť skutočnosť, že v konaní z jeho strany nebola tvrdené ani preukazovaná žiadna okolnosť, ktorá by mu objektívne sťažila možnosť riešenia vzniknutej situácie podaním žalobného návrhu na súd včas, keď návrh podal až dňa 10. 12. 2009, pričom finančné prostriedky poukázal dňa 4. 6. 2007 a dňa 12. 6. 2007. S ohľadom na uvedené má súd za to, že ani pri aplikácii § 3 Občianskeho zákonníka nemožno vylúčiť aplikáciu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, ods. 2 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní, ods. 2 koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň, ods. 3 ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Premľčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premľčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprímeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko medzi účastníkmi v konaní nebola preukázaná existencia zmluvy o pôžičke/ách a ani darovacej zmluvy, ale bolo preukázané, že žalobca plnil za žalovanú a Z. P. bez právneho dôvodu, ktorý však nie je účastníkom tohto konania, a vo vzťahu ku ktorému bol návrh v časti sumy 219 415,50 Sk/7283,26 eur ako polovica 438 831 Sk (218 345 + 220 486) z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie bol návrh v uvedenej časti zamietnutý, bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 219 415,50 Sk/7283,26 eur, avšak voči tejto požiadavke vzniesla námietku premlčania v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka, s ktorou sa súd stotožnil. Žalobca uhradil dňa 5. 6. 2007 sumu 218 345 Sk a dňa 12. 6. 2007 sumu 220 486 Sk, pričom žalobný návrh podal na súd dňa 12. 12. 2009 t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka, keď ohľadom sumy 218 345 Sk mal podal najneskôr žalobný návrh na súd dňa 5. 6. 2009 a v časti sumy 1070,50 eur dňa 15. 7. 2009. Za premlčané je potom potrebné považovať aj úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný a z dôvodu hospodárnosti nezaoberal výškou úroku z omeškania ani dňom vzniku omeškania.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním vypočítaním účastníkov konania, výpoveďami svedkov, znaleckým dokazovaním, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 Os.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými žalobcom, ktorým odôvodňoval svoj návrh. Keďže vykonaným dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci samej a zároveň existencia ďalších dôkazov v konaní nevyplývala najavo, a to ani z priebehu konania ani zo samotného návrhu žalobcu. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), keď prihliadol na zásadu rovnosti účastníkov konania a s prihliadnutím na ústavu garantovanú právom účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci. Vykonávaním nenavrnutých dôkazov by súd jedného z účastníkov favorizoval a druhého znevýhodnil a to podľa toho, ktorému z účastníkov by bol vykonávaný dôkaz na prospech a komu na ujmu. Takýmto postupom by sa súd mohol javiť ako nie nestranný.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Uznesením č. k. 8C/64/2010-82 zo dňa 25. 6. 2012 súd priznal žalovanej čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 97 %.

Podľa ustanovenia § 138 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku priznané oslobodenie súd kedykoľvek za konania odníme, prípadne i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania ukáže, že pomery účastníka oslobodenie neodôvodňujú, prípadne neodôvodňovali.

O náhrade trov konania súd rozhodne v zmysle výroku súdu potom ako bude právoplatne rozhodnutí o prípadnom odňatí oslobodenia žalovanej v zmysle Uznesenia zo dňa 25. 6. 2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.